

CORNELIS blad

UTGIVEN AV CORNELIS VREESWIJKSÄLLSKAPET • ÅRGÅNG 12 • FEBRUARI 2011

Bellmans, Taubes och Cornelis' sällskap kan få gemensamt visans hus på Djurgården

Under våren kommer Cornelissällskapet att få nya expeditjonslokaler i Bellmanshuset på Gröna Lund. Samtidigt pågår diskussioner om inrättandet av ett gemensamt Visans Hus tillsammans med Bellman- och Taubesällskapen.

Där kommer det att bli rejäla utställningsutrymmen och dit kommer Cornelismuseets samlingar att flyttas, säger **Silas Bäckström**.

Frågan om Cornelismuseets framtid diskuterades vid ett medlemsmöte i januari. Sedan styrelsen och Sällskapets revisor redogjort för kostnaderna för att driva museet, som också redovisades i förra numret av Cornelisbladet, röstade en majoritet av de närvarande för de nya planerna för museets framtid. Vid möte den 24 januari då hela styrelsen var närvarande beslutades att fullfölja planerna.

Detta innebär att sökandet efter någon som vill överta lokalerna i Gamla Stan har inletts med sikte på att kunna genomföra överlämnandet i mars/april. När detta är klart flyttar expeditionen till Bellmanhuset på Gröna Lund som blir Sällskapets nya postadress.

Avtalet med Arbetsförmedlingen om den tjänst som **Mats Lindqvist** innehar löper ut vid halvårsskiftet och kommer inte att förlängas.

- Det är ännu för tidigt att säga när planerna på Visans Hus kan genomföras, men jag har gott hopp om att det kommer att klarna under de närmaste månaderna, konstaterar Silas Bäckström. ■

Kallelse

Cornelis Vreeswijksällskapet håller ordinarie årsmöte måndagen den 28 mars kl 19 på Restaurang Kaffegillet i Gamla Stan i Stockholm.

Dagordning

§ 1 Upprättande av röstlängd

§ 2 Val av ordförande vid årsmötet

§ 3 Val av sekreterare för årsmötet

§ 4 Val av justeringsmän

§ 5 Godkännande av kallelsen

§ 6 Godkännande av styrelsens verksamhetsberättelse

§ 7 Godkännande av revisionsberättelsen

§ 8 Fastställande av resultat- och balansräkning

§ 9 Beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen

§ 10 Fråga om användande av uppkommen vinst eller täckande av förlust enligt den fastställda balansräkningen

§ 11 Fastställande av årsavgift

§ 12 Fastställande av arvoden

§ 13 Fastställande av resultat- och balansräkning i CVS Event AB

§ 14 Val av ordförande och övriga styrelseledamöter samt suppleanter. (Förslag till ledamöter och suppleanter kan lämnas till Valberedningen (Inger Eklund och Mats Lindqvist) senast den 15 mars per telefon 08-667 73 65, per e-post sallskapet@cornelis.se eller per brev till Cornelis Vreeswijksällskapet, att: Valberedningen, Ankargränd 1, 111 29 Stockholm.)

§ 15 Val av valberedning samt ordförande för denna

§ 16 Behandling av inkomna motioner

§ 17 Övriga frågor

§ 18 Avslutning

Poet och idrottsfantast bakom det ultimata Cornelisverket

TEXT: LASSE SANDLIN FOTO: LASSE JANSSON

Ingen kände Cornelis på riktigt, säger vi ofta. Och så är det nog. De som verkligen kände honom intygar att ingen kände honom.

Givet är däremot vem som bäst känner medborgare Vreeswijks hela produktion. Jan Erik Vold heter den mannen, sin generations mest läste norske poet, numera med tre centrala punkter i sitt 71-åriga liv: Norges huvudstad Oslo, Hornsgatan på Södermalm i Stockholm och sommarhuset på Linderödsåsen i Skåne.

Vi träffas några eftermiddagstimmar inte så långt från Volds bostad i Stockholm.

Eftersom han bör ha den bästa lokalkännedomen får han naturligtvis välja spelplats.

Det blir Chic Konditori vid Mariatorget. Ett klassiskt gammaldags Söndercafé berömt för sina egenbakade bakelser, kanelbullar och prinsesstårter.

Den här dagen satsar vi båda två på blåbärsbakelser och några koppar kaffe. Sen pratar vi om Cornelis, om jazz, om sport.

Jan Erik Vold har en enorm egen

och Frank O'Hara, och i september 2000 utnämndes han till hedersdoktor vid Universitetet i Oslo.

Sen var det alltså detta med Cornelis Vreeswijk ...

”Det första var att bli en erkänd författare”

Ty det var just denne Jan Erik Vold som 1987 av Brombergs förlag kallades in för att samla ihop och bringa ordning och reda i Cornelis Vreeswijks alla texter som legat spridda hos släktingar och vänner, gömda på krogar och vindar runtom i hela Norden.

– Det kändes den gången både ärofullt och besynnerligt och glädjande att en norrman skulle få ta sig an den holländskfödde skald, som en polsk invandrarförläggare var den första att välkomna som en riktigt stor författare på svenska språket, säger Jan Erik Vold idag.

Första mötet hade de tre en vacker junidag på restaurang August Strindberg vid Tegnérunden. Avsikten var att lägga upp en strategi för hur man

”Både ärofullt och besynnerligt uppdrag”

skulle övertyga svenska folket att det inom landet fanns en betydande poet vid namn Vreeswijk.

När Cornelis, den evigt hemlöse, 1985 flyttade tillbaka till Stockholm efter två års exil i Köpenhamn – där han lånat goda vännen Maj Sjöwalls lägenhet – hade han för avsikt att genomföra två projekt, berättar Jan Erik Vold:

– Det första var att bli en erkänd författare, att få ge ut böcker. Han sålde och skrev nytt och ur fem tjocka pärmar plus en ask med nyskrivet material valdes också sånger och dikter till den bok som kom ut i november 1987 under titeln *Till Fatumeh. Visor: sjungna och osjungna*, och som Cornelis också hann få det första ex-

emplaret av på Södersjukhuset, innan han avled den 12 november.

– Det andra var att samla och sortera och renskriva alla sina texter. Det mesta fanns samlat i en Amerikakoffert av aluminium som Cornelis under flera år hade förvarat hos en vän i Örebro. Den innehöll ett femtital pärmar och arbetsböcker plus diverse lösa anteckningar. 1987 fraktades kofferten från Örebro till Lidingö, till Cornelis' syster **Ida Leuhusen**. En dag ringde han och sa:

”Nu har trunken kommit. Kom med!”

”Är det inte bäst att du öppnar den själv först?” undrade jag.

Någon nästa gång blev det aldrig ...

En tid efter broderns död lämnade syster Ida in allt material till förlaget och i 13 år arbetade sedan Jan Erik

produktion bakom sig under sina 45 år i branschen.

Lyrisk av de mest skilda slag, där han med stadigt nya böcker utvidgat gränserna för vad som är möjligt inom diktens ramar. Diktuppläsning till jazzmusik och han har efter debutskivan *Briskeby Blues* (1969) med saxofonisten Jan Garbareks kvartett spelat in skivor med stjärnmusiker som trumpetaren Chet Baker, basisten Red Mitchell och pianisten Egil Kapstad. Han har översatt Bob Dylan

Vold med att söka texter och fakta till det som skulle bli det stora, vita praktverket *Skrifter I-III* av den mångsidige Cornelis Vreeswijk.

Som han skriver i förordet till den sista av de tre delarna:

”Cornelis Vreeswijk var som månen: han dolde sin baksida.

Eller, Cornelis Vreeswijk var som solen: han lyste så starkt att man fick akta sig för att stirra för länge.

Men nu står han här – sol och måne

”Det mesta samlat i en Amerikakoffert”

på samma gång – och lyser, om dagen såsom ock på natten, Cornelis Vreeswijk, skalden i våra hjärtan.”

– Det bästa, vet du vad det var?, undrar nu Jan Erik Vold. Jo, det bästa var att jag direkt kopierade **allt**. Då kunde jag sedan arbeta med materialet utan att förstöra originalen.

Efterarbetet inleddes alltså med de tre böcker som Brombergs förlag gav ut 1988–90: *Dikter* (1988), *Sånger* (1989) och *Osjungna sånger* (1990) – totalt 910 sidor.

Tre böcker som sedan låg till grund för de tre vackra volymer på sammanlagt 1637 sidor som Ordfront gav ut år 2000: *Samlade sånger*, *Enskilda sånger* och *Dikter, Prosa, Tolknningar*.

– Då var det **Björn Eklund**, redaktionssekreterare på Ordfront, som tog kontakt med mig för att göra ett temanummer om Cornelis för *Ordfront Magasin* (5/1997). Förlaget, som vid den tiden hade Henning Mankell på sin lista, sade: ”Vi har investeringsbehov”. Det var verkligen en perfekt tajming, minns Jan Erik Vold idag.

”Cornelis var som månen, han dolde sin baksida”

– Och nu hoppas vi tillsammans, Ordfront och Cornelissällskapet, kunna ge ut en ny upplaga på 1700 sidor i en enda bok. I pocketformat. På bibelpapper ...

Se där en nyhet!

Dessutom: varje dag lär man sig något nytt här i livet. Denna dag är det för mig just det norska ordet ”bi-

belpapper”. Jag förstår ju vad som menas – men jag har aldrig hört ordet tidigare.

Det står inte heller i *Svenska Akademiens Ordlista*, Trettonde upplagan (2006). Efter **bibelord** s. kommer **bi-belskola** s. Inget **bibelpapper** s.

Inte heller den nya *Svensk ordbok* utgiven av Svenska Akademien (2009) kan hjälpa mig. Här saknas **bi'belpapper** mellan **bi'belord** och **bi'belsamtal**.

Men jag begriper vad som menas och letar därför upp min gamla konfirmationsbibel från Hofors kyrka 1957. Den är på 1672 sidor plus fyra något tjockare sidor med kartor. Alltså nästan exakt den tjocklek som nyutgåvan av Cornelis samlade skrifter skall komma upp i.

Om sitt eget förhållande till Cornelis Vreeswijk berättar Jan Erik Vold:

– Jag lyssnade på Cornelis redan hemma i stugan, 1965, *Lasse liten blues* och *Slusk blues* – det sa pang med en

gång! För mig var han en blandning av Mose Allison och svart blues.

Vold gör ofta internationella jämförelser när han beskriver Cornelis Vreeswijk:

– För att kunna sätta Cornelis i sitt rätta sammanhang får man ta Bob Dylan i USA, Vladimir Vysotskij i Sovjet, Wolf Biermann i Tyskland – några av hans generationskamrater och jämlingar. Inom europeisk tradition har 1400-talets François Villon och 1900-talets Georges Brassens varit viktiga förutsättningar för Cornelis konst, liksom den amerikanska bluesen från Leadbelly till Josh White.

– Beatles, Stones och Dylan hade sin gyllene epok under 1960-talet,

Jacques Brel och Biermann likaså – men Cornelis Vreeswijk gick vidare både in på 1970- och 80-talen.

Som författare tycker han att det i Cornelis texter finns en rikedom som gör honom mera shakespearean än ekelöfsk, mer lik Slas än Goethe. Men ser man till kynnet är det en annan författare som Vold anser att Cornelis har mest gemensamt med:

– Nils Ferlin! Det sociala perspektivet, medkänslan, den lakoniska uttrycksformen, det skoningslösa sanningssägandet. En läromästare i svartsyn och korthuggenhet.

”En ny upplaga på 1700 sidor på gång”

Som Cornelis Vreeswijk själv skriver i en dikt från 1976:

*Vem flinade åt döden
och drack ur sin medicin?
Jo, Nils Johan Einar Ferlin!*

Någon dag efter vår fikaträff vid Mariatorget skall jag själv dra till Tartarstans huvudstad Kazan för att se bandy-VM, medan Jan Erik Vold bara någon timme efter mötet skall flyga till sin andra hemstad, Oslo, där det snart skall åkas skid-VM i Holmenkollen.

I frågan om Holmenkollen går Jan Erik Vold helt på tidningen *Verdens Gangs* linje. Det är VG som kallat utbyggnaden av nya Holmenkollen för ”Störste skandale i Oslos historie” sedan det visat sig att allt blivit så enormt mycket dyrare än beräknat. Den ombyggnad som skulle kosta 360 miljoner kom i stället att bli en nybyggnation ritad av en belgare som aldrig sett ett ”hoppränn” förut, med en nota på över två miljarder...

Jan Erik Volds idrottsintresse är stort. Bland annat har han 1993 skrivit en hel diktsamling om skridsko-sporten. *En sirkel is* heter den, en bild av Roald Aas pryder omslaget – från Aas' bragdlopp som gav brons på 1500 meter i den värsta snöyrnan under Oslo-OS 1952 – och i dikterna läser jag bland annat om Sten Stensen, Hjallis Andersen, Johann Olav Koss, Geir Karlstad, Laila Schou Nilsen, Jaap Eden, Lydia Skoblikova, Eric Heiden, Clas Thunberg, kruttønnen Evgenij Grisjin, Kuppurn Johanne-

forts nästa sida ►

forts
sen, Oleg Gontsjarenko, Boris Sjikov, Vladimir Sjikovskij med bare en arm, Ants Antson fra Estland, Rudi Liebrechts fra Nederland, Oscar Mathiesen och Carl-Erik Asplund, Cas-tor, Sverige.

Apropå idrott berättar Jan Erik Vold till sist en historia från Cornelis sista dagar:

Git Magnusson gjorde en intervju med Cornelis på sjukbädden – det kan ha varit den allra sista ... – och

Cornelis säger att han hör till dom som tidigt börjat tänka på döden.

Sen fortsätter denne glädjens men också mörkrets sångare:

”Somliga tänker på fotboll, andra tänker på döden - so what?”. ■

I samlingen "Skrifter I-III" redigerad av Jan Erik Vold och utgiven på Ordfronts förlag 2000 ingår förutom visor och dikter också flera prosastycken: noveller, essäer och tolkningar av utländska författare. I Cornelisbladet har vi tidigare publicerat några av novellerna och nu bjuder vi på en "historiett".

Abraham av Venus

Om raketkaptenen som gav Abraham hans efternamn må förtäljas att han snart blev Abrahams styvfar. Abraham hade då uppnått skolåldern och skulle i och med detta ha sänts till Jorden. Det fanns inga skolor på Venus: om de fanns var de ej av jordiskt slag och lärde förmodligen ut sanningen som rörde gräs och moln och gamla sanningar om varelsers själar. Jordens barn på Venus hade inga behov av sanningar om varelsers själar. Jordens barn på Venus hade inga behov av sanningar och sändes till Jorden för att infiltreras av fakta och ändamålsenliga omskrivningar. Men Adam var av Venus och som en varm vindpust mitt ibland plastbarackerna, stålställningarna, bränslemilorna och raketerna på sina betongplattformar. Han tyckte mycket om raketerna: de var smäckra och silvriglänande, pekade upp mot molnen och försvann in i dem under eld och rök, det var en gammal sanning i Abraham och han kände igen den. Och när de gled ur molnen och damp ned på en eldstod var det också en gammal sanning.

Så blev han mycket välkänd bland raketfolket och mycket välsedd. De kallade honom Bram och ansåg att han gav dem tur vid starterna. Och fast han var ett barn och talade som ett barn gav han dem en okänd ro genom att se på dem med den gula blicken efter en landning. När doktorn och desinfektionsbiträdet varit inne hos dem och gjort sitt och kon-

Ill: Leif Nelson

trollerna blivit avstolpade och de stigit ut under Venus' moln såg de nedåt hisstornet och om de såg Bram stå där nere en bit från tornets bas såg de leende ut över gräsvidderna och åkte nedåt.

– Hallå där, Bram, ropade de. Hej Bram, hur står det till med dig? Hälsa på Bram här! Sa de om det var nya män bland besättningen. Och så stod de runt omkring Bram, lugna och leende, och somliga satt på huk och skakade hand med honom. Bram hälsade och såg på dem och var mycket allvarlig och mycket värdig. Ibland bad han dem berätta om fiskarna i Jordens hav eller fåglarna eller Jordens blåa luft utan moln. Då visade de bilder av fåglar och fiskar, av himmelen och det stora havet som var så likt gräsvidderna men som man inte

kunde färdas på med fötterna. Men fiskarna i havet, sa Bram, var som raketeter i molnen.

– Snart åker du med oss, Bram! sa de. Du ska få se på Jorden, Bram, vad säger du då?

– Det är bra, sa Bram och ljög inte, snart kanske.

(När han såg på dem var det som de kände en dörr öppnas som de inte visste fanns och de tyckte att de såg något som inte borde kunna ses av dem. En del av deras jag försvann, det var som en sällsamt mild dröm. De gav honom frågor att svara på, då svarade han dem med sina sanningar från Venus. Det var mycket tillfredsställande för jordmän.)

– En dag ska du åka med oss tillbaka till Jorden, Bram, sa de.

Bram undrade ibland hur männis-

korna kunde leva när de hade så dåligt reda på sig.

- Du får väl se, sa de.

Men han ville gärna åka med dem någon gång.

När Bram ville åka till Jorden ordnade hans styvfar de nödvändiga dokumenten åt honom. Han var en man från Venus som skulle besöka Jorden och var den förste av sin planet som gjorde så och den ende och han kom aldrig tillbaka mer.

Bram låg i gräset utanför basens taggråd och när hans mor kom för att ta farväl av honom och ge honom förmaningar reste han sig och log mot henne. Han höll mycket av henne ty hon var en mild kvinna, men han begrep inte vad hon ville honom nu strax innan han skulle gå ombord på ett av skeppen och dyka in bland molnen som i en fisk av silver. Hon grät. Bram log mot henne och sa:

- Nu far jag till din Jord! Det är bra.

Är du lycklig?

Då grät hon och tog om Bram men han förstod inte och gick ifrån henne. Och så åkte han på en eldstod in i monnen och föll mot Jorden i många dagar. I början hade han mycket besvärligt med benmusklerna för det fanns inget gräs att gå på men han saknade inte något och alla var mycket nöjda med honom och mycket nöjda med den resan. ■

En lärd liten bok

Det finns en kostlig scen i John Cleese Pang i bygget/Fawlty Towers-serie: Ett psykologpar tar in på hotellet och till sist kommenterar mannen Basils alla utbrott och piruetter:

- Här finns material till en hel psykologkonferens! Samma sak med **Kalle Linds** lästrevliga bok om Cornelis Vreeswijk (*Hej bröder - lyssna nu till min historia! Personligt om Cornelis sångvärld*, (Roos & Tegnér): Här finns material till en hel konferens om Cornelis liv och "värk".

Kalle Lind fokuserar sin framställning på ett drygt 20-tal av Cornelis visdikter/låtar, som analyseras och sätts in i sitt tidssammanhang (nödvändigt för dagens unga Cornelispublik). Eftersom detta är en "personlig" bok tillåter sig Kalle Lind också egna omdömen, och det är jag som läsare bara tacksam för.

Han är ingen devot beundrare av ALLT som Cornelis skrev och satte noter till (ibland stulna...), det är balanserade, enligt mitt förmenande dessutom rättvisa "betyg" han avlämnar. För: när Cornelis var bra var han mycket bra, när han var mittemellan och dålig var han direkt usel, en Vissveriges karamellkokare av nödrim.

Ändå hade Cornelis en jämfört med många andra (Kalle Lind gillar inte Fred Åkerström) en ovanligt hög lägsta nivå! Även när han var, vilket han var ofta, packad, nerdrogad, på flykt från sig själv, kärlekarna och samhället.

Största överraskningen i boken? Det är kanske inget nytt för Cornelis-aficianados, men för mig ledde det till en Aha-upplevelse: Cornelis djupa

förbundenhet med den judiska kulturen och humorn. Kalle Lind utgår från låten "Jultomten är faktiskt död" (ingår i *Ballader och grimascher*) och tar lärarna med på möten med Bob Dylan, Woody Allen, Joseph Heller, Lenny Bruce et al - alla har påverkat Cornelis, stimulerat honom. Så det var inte så märkligt när man som ung fick se Cornelis i *Spelman på taket* på Malmö stadsteater, en av de stora historiska produktionerna på den teatern jämte La Cage aux Folles, Cabaret, My fair lady, Röde Orm... you name them. Cornelis är teaterhistoria i Malmö. (Jag tror Spelmanen var första gången jag såg Cornelis live, sista gången var jag en livrädd radiolyssnare av hans framträdande i ett direktsant Sommarprogram - skulle han klara av det eller skulle han balla ur?).

Som läsare är jag också tacksam för att Kalle Lind utreder Cornelis och politiken, en ekvation som ju aldrig höll. Nånstans var han allmänt och frihetlig vänster, förmodligen, men han var aldrig doktrinär, och det redade naturligtvis de rentrogna på vänstervänsterkanten. I detta sammanhang tänker jag faktiskt på ryssen Vladimir Majakovskij, vars credo mitt under Stalindiktaturen kunde varit Cornelis' eget under det folkhemiska "sosseväldet": "Jag kunde som en varg äta upp byråkratin". Majakovskij är det enda namn jag saknar i boken. Positivt i boken är också att Kalle Lind reder ut det som går att reda ut kring alla personer i Cornelis visor. Vem var Polaren Pär, Fred Åkare, Veronica, Felicia, Cecilia Lind? Nånstans har det funnits förlagor, men Cornelis höll sig aldrig slaviskt till verkligheten. Gudskelov.

Det är en lärd liten bok Kalle Lind skrivit om Cornelis upp- och nedgångar, som för Kalle Lind påminner om jojons kurva. Men lärdomen till trots - den är skriven på ett lättsamt och underhållande språk, Kalle Lind ger oss många oväntade ingångar till Cornelis skrivande; Kalle Lind är själv en ordlekare/ordläkare av rang, och man slukar sidorna med hull och hår. Det händer inte ofta numera för undertecknad. ■

Ulf R Johansson
(publicist och f.d medarbetare
i Kvälls-Posten)

Medlemserbjudande

Cornelis Vreeswijksällskapets medlemmar kan köpa boken *Hej bröder - lyssna nu till min historia!* För **150 kr+porto** (icke medlemmar 175 kr+porto) antingen på Cornelismuseet eller via Sällskapets hemsida www.cornelisvreeswijk.se

Unikt Cornelisprojekt för utvecklingsstörda

Vid Hampnäs folkhögskola utanför Örnsköldsvik har man en speciellinje för vuxna utvecklingsstörda. Varje år får eleverna arbeta med ett särskilt tema. Under de åtta år som verksamheten pågått har man ägnat sig åt bl a bildkonstnärer som van Gogh och Frida Kahlo. Hötterminen 2010 var det dags för den förste poeten och valet föll på Cornelis Vreeswijk.

"Cornelis olika ansikten" av Jan-Ola Palmkvist.

Att det blev Cornelis som kom att stå i centrum för elevernas intresse förklarar **Kristina Stålnacke** som är ansvarig för Speciallinjen så här:

- Jag har från mina föräldrar ärvt kärleken till hans vackra verk. Ända sedan jag var barn har Cornelis och hans visor betytt mycket för mig. Det samma gäller för min systerson **Johannes** som har hjälpt till under det här projektet.

Under hösten och vintern har eleverna studerat Cornelis Vreeswijks liv och verk ur olika synvinklar:

- Vi har vänt på många stenar och funderat över Cornelis' liv. Och vilket liv! Han var inte en okomplicerad per-

"Porträtt av Cornelis" av Thomas Neuendorff.

"Saskia" av Thomas Neuendorff.

Specialklassen tillsammans med inspiratörerna Kristina och Johannes Stålnacke.

son. Det var ett liv med stark nerv, stark kärlek, längtan och kniven på strupen.

Under arbetets gång har eleverna lyssnat, läst och sett på film om Cornelis, diskuterat och sist, men inte minst,

fått uttrycka sin uppfattning om poeten i bild. Det senare har resulterat i en utställning som visas i februari på folkhögskolan:

- Jag slutar aldrig att förundras över

att människor i åldrarna från 20 till 65 år, som kanske aldrig kan lära sig att knyta skor, kan mejsla fram de mest ömhjärtade tolkningar på dukar, slutar Kristina Stålnacke. ■

Marknadsfinal och visfestival i Sundsvall

Sällskapet Sundsvallsavdelning satsar även i år på två populära arrangemang: avslutningen på Vattjoms marknad och "Visor på Smedjan" i Sörfors som ligger i Ljungans vackra dalgång.

Marknadsfinalen äger rum den 28 maj med början kl 19. Platsen är den traditionella Dinos, där **BMD&Don Quixotes** underhåller från kl halv nio. Entré 50 kr. De som önskar en varmrätt och ett glas vin eller öl à 200 kr kan beställa detta per telefon 060-200 66.

För tredje året i följd arrangerar Sundsvallsavdelningen tillsammans med Pub Smedjan i Sörfors "Visor på Smedjan". Denna minifestival brukar samla ett tiotal trubadurer och grupper som framför egna och andras visor. I år sker det den 13 augusti. Ytterligare information om arrangemanget finns på www.visorsmedjan.se. ■

En bild från tidigare "Visor på Smedjan". (Foto: Marieke Korf)

En minnesvärd konsert

TEXT OCH FOTO: LASSE JANSSON

Anders Carlson heter en visentusiast i Kristinehamn, som många känner från Cornelisdagarna och från förr på viscafé Storken.

I mitten av 1980-talet var visintresset stort i Värmland och det fanns visklubbar lite varstans.

I Säffle drev (och driver fortfarande) Anders Falk Visklubb 67.

Anders från Kristinehamn var en trogen besökare hos Anders i Säffle och kände att han borde göra något liknande i sin stad.

Han kom igång med sitt projekt 1985 på Christinateatern, en gammal biograf med ca 350 sittplatser.

Scenen på en biograf är ju sällan särskilt imponerande så inte heller på Christinateatern så man plockade bort tio platser längre fram för att utöka scenstorleken och så kördes verksamheten igång. Första artisten var **Bernt Johansson** från Stockholm följd av **Evert Ljusberg**.

Evert var ju vid den här tiden storkändis på TV och detta gjorde att det blev en explosionsartad succé.

Anders satsade stort och bjöd på ytterligare kända artister som **Rune Andersson**, **Bengt Sändh** och **Margareta Kjellberg** för att nämna några.

Så kom den 29:e januari 1986. Vis-konsert igen på Christinateatern.

Gäst denna kväll **Cornelis Vreeswijk!**

350 platser fanns att tillgå, kön till biljettkassan var flera hundra meter lång.

- Jag tror vi klämde in 500 personer innan vi var tvungna att säga stopp. Massor av folk kom inte in och konserten blev en formidabel succé, berättar en stolt visvärd.

Det var den kvällen Anders Carlson kom på den briljanta idén att ta fram sin videokamera för att föreviga tillställningen.

Den inspelningen finns att köpa i Cornelis Vreeswijkmuseets butik och den är ett dokument som är oerhört

Anders Carlson.

värdefullt. Cornelis ger järnet och bjuder publiken på en oförglömlig afton.

I *Kristenhamnsposten* har man uppmärksammat minnesvärda händelser i sin spalt om vad som hände för 100, 50 och 25 år sedan och tagit fram Corneliskonserten som en viktig händelse då, för 25 år sedan. ■

Visafton i Cornelis' anda

Söndagen den 17 april kl 18.00
Insläpp fr kl 17.30, Mosebacke Stora scenen
Mer info www.cornelisvisafton.se i mitten av mars

Cornelis Vreeswijksällskapet

Besöksadress:
Trångsund 8, Stockholm
Postadress:
Ankargränd 1, 111 29 Stockholm
Telefon: 08-667 73 65
Fax: 08-663 27 23
E-post: sallskapet@cornelis.se

Sundsvallsavdelningen:
cornelis.sundsvall@telia.com
Hemsida: www.cornelis.se
PlusGiro: 474 94 81-0
Bankgiro: 5779-6377

Styrelse:

Ordförande: Silas Bäckström
Tomas Bolme
Johan Kellokumpu
Suppleanter: Christina Hellberg,
Tina Wilhelmsson, Fredrik af Trampe

Cornelis Vreeswijk Museet

Öppet tis-fre kl 11-16.30 (lunchstängt 13.30-14), lör-sön kl 12-16.
Förbokade gruppvisningar enligt ök.

Cornelisbladet

ISSN 2000-5989
Ansvarig utgivare: Silas Bäckström
Redaktör:
Per-Erik Sjösten, per-erik@pesj.se
I redaktionen: Lasse Jansson
Tryck: Princo Ystads Centraltryckeri